

Sygn. akt I C 1982/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Łukasz Wilkowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Justyna Wieteska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2019 roku w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko M. C.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda T. M. na rzecz pozwanego M. C. kwotę 5.417,00 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 1982/17

UZASADNIENIE

T. M. w pozwie z dnia 15 września 2017 roku, skierowanym do Sądu Okręgowego w Płocku przeciwko M. C. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 148.800,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 200,00 zł tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany, jako Komornik prowadzi przeciwko niemu od 2016 roku postępowanie egzekucyjne w zakresie należności alimentacyjnych z wniosku małoletniej wierzycielki A. M. (sygn. akt (...)). W jego ocenie pozwany od momentu wszczęcia egzekucji podjął szereg błędnych decyzji, które miały bezpośrednie przełożenie na jego sytuację majątkową i życiową. Dalej wskazał następujące sytuacje:

- nieprawidłowe oznaczenie wysokości alimentów przez komornika w postanowieniu o rozszerzeniu egzekucji z dnia 24.02.2017r, zarówno w zakresie dotyczący alimentów bieżących (3.000,00 zł miesięcznie zamiast 1.300,00 zł), jak i alimentów zaległych, odsetek i opłat egzekucyjnych;
- nieprawidłowe oznaczenia wysokości alimentów zaległych i odsetek w postanowieniu o rozszerzeniu egzekucji z dnia 14.03.2017r, które zostało uchylone postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 15 maja 2017 roku;
- przesyłanie korespondencji na nieprawidłowy adres, mimo poinformowania komornika o zmianie adresu w grudniu 2016 roku;

- pomimo anulowania pierwotnego postanowienia o wszczęciu egzekucji pozwany zaniechał dokonania powiadomienia o tym wszelkich instytucji, którym doręczono w toku postępowania zawiadomienie, o zmianie egzekwowanych kwot;
- komornik w dniach 31 maja i 28 lipca 2017 roku wyegzekwował na poczet należności alimentacyjnych łącznie kwotę 3.524,54 zł, pomimo tego, iż w tych datach obowiązywało postanowienie Sądu z dnia 15 maja 2017 roku;
- po dacie postanowienia o uchyleniu przez Sąd czynności w postaci zawiadomienia o rozszerzeniu egzekucji rozsyłał informację o prowadzeniu wobec powoda egzekucji do podmiotów z którymi nigdy nie prowadził żadnej współpracy;
- nieprawidłowe zaksięgowanie wpłat z dnia 06.04.2017r i 31.05.2017r na poczet zaległości w sprawie Kmp 112/16, gdy tymczasem wpłaty te zostały pobrane na poczet innych postępowań egzekucyjnych Km 20/17 i Km 511/17 i w konsekwencji wszczęcie egzekucji z nieruchomości w sprawie KM 20/17, w której przy prawidłowym księgowaniu wierzyciel byłby zaspokojony w pełni.

W ten sposób według powoda pozwany naruszył jego dobre imię i wizerunek, powodując, że w dalszym ciągu pozostają dla wielu kontrahentów, a nawet nieznanymi mu podmiotów osobą nieregulującą swoich zobowiązań, a przy tym niewiarygodną. Uwaga, jaką musi poświęcić pilnowaniu spraw związanych z postępowaniem egzekucyjnym skutkuje rozstrojem jego zdrowia. Jako podstawę prawną swego żądania wskazał art 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r o komornikach sądowych i egzekucji (k. 2 - 7).

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 10 listopada 2017 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż nie narusza bezprawnie dóbr osobistych powoda. Prowadzi, jako komornik, przeciwko powodowi szereg postępowań egzekucyjnych, w tym sprawę Kmp 112/16. Postępowanie to jest prowadzone zgodnie z wnioskami wierzyciela na podstawie prawidłowych tytułów wykonawczych. Przyznał, iż w zawiadomieniu o rozszerzeniu egzekucji z dnia 24 lutego 2017 roku omyłkowo wskazano nieprawidłową kwotę zaległości, stąd też zostało ono anulowane 14 marca 2017 roku. Podniósł, iż działanie to nie spowodowało obciążenia powoda zawyżoną opłatą egzekucyjną. Samo uchylenie przez Sąd czynności komornika nie powoduje automatycznie naruszenia bądź zagrożenia dobra osobistego powoda, szczególnie, iż było to spowodowane wątpliwą wartością zaległości alimentacyjnych wskazanych przez wierzyciela, a nie działaniem komornika. Powołał się na treść art 804 k.p.c. i brak uprawnienia organu egzekucyjnego do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Jeżeli chodzi o kwestie rachunku bankowego powoda w (...) to komornik umorzył egzekucję z tego rachunku 02.11.2016 o czym zawiadomił bank 08.11.2016r (k. 82 - 86).

W toku dalszego procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 04 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Oleśnicy w sprawie sygn. akt (...) z powództwa małoletniej A. M. przeciwko T. M. podwyższył alimenty od pozwanego T. M. na rzecz małoletniej powódki, zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13.03.2012r w sprawie o sygn. akt (...) z kwoty po 700,00 zł miesięcznie do kwoty po 1.800,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia 01 marca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku i do kwoty po 3.000,00 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, płatne do rąk matki małoletniej powódki- K. M., poczynając od dnia 1 stycznia 2014 roku. Jednocześnie Sąd ten nadał wyrokowi w w/w zakresie rygor natychmiastowej wykonalności, a w dniu 05 lutego 2016 roku opatrzył go z urzędu klauzulą wykonalności (tytuł wykonawczy - k. 102 - 103).

W tym czasie postępowanie egzekucyjne w oparciu o pierwotnie wystawiony tytuł wykonawczy, poczynawszy od dnia 11 lipca 2013 roku w zakresie alimentów, w kwocie po 700,00 zł miesięcznie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Oleśnicy T. S. w sprawie sygn. akt Kmp 51/13. W oparciu o posiadany tytuł wykonawczy wyegzekwował on i przekazał wierzycielowi do dnia 10 lutego 2016 roku kwotę 23.047,20 zł (zaświadczenie - k. 104).

W oparciu o nowo uzyskany tytuł wykonawczy przedstawicielka ustawowa małoletniej wierzycielki wniosła o wszczęcie egzekucji komorniczej przeciwko T. M. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oleśnicy J. N.. Postępowania to prowadzone było w okresie od 25 lutego 2016 roku pod sygn. akt Kmp 2/16. W jego trakcie do dnia 31 stycznia 2017 roku na rzecz wierzyciela wyegzekwowana została kwota 19.775,65 zł tytułem należności głównej oraz kwota 10.456,85 zł tytułem odsetek (zaświadczenie - k. 101).

Jednocześnie przedstawicielka ustawowa małoletniej wierzycielki złożyła wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Płocku M. C. o wszczęcie w oparciu o w/w tytuł egzekucyjny (II tytuł wykonawczy) egzekucji z nieruchomości stanowiącej własność dłużnika, a położonej na terenie miasta P.. Egzekucja ta została wszczęta przez pozwanego pod sygn. akt Kmp 112/16 (bezsporne).

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2016 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie sygn. akt (...) zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy sygn. akt (...) z dnia 04 lutego 2016 roku, w ten sposób, iż alimenty podwyższone tym wyrokiem ustalił na kwotę po 1.300,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia 7 maja 2013 roku, w pozostałej części powództwo oddalił (wyrok Sądu Okręgowego - k. 99 - 100).

Pismem z dnia 01 lutego 2017 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej wierzycielki złożyła do sprawy Kmp 112/16 wniosek o rozszerzenie egzekucji prowadzonej dotychczas na podstawie II tytułu wykonawczego co do nieruchomości dłużnika - do całości majątku dłużnika tj. wynagrodzenia za pracę, wynagrodzenia za usługi, zlecenia, dzieła, rachunków bankowych, wierzytelności, ruchomości i nieruchomości - co do alimentów zaległych i bieżących wraz z odsetkami oraz kosztami zastępstwa adwokackiego w sprawie. Do wniosku tego dołączyła tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 04.02.2016r sygn. akt (...) oraz wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19.12.2016r sygn. akt (...) wraz z klauzulą wykonalności. Nadto do wniosku zostały załączone: kopia zaświadczenia o wysokości wyegzekwowanych świadczeń od dłużnika w toku egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oleśnicy T. S. w sprawie Kmp 51/13 oraz zaświadczenie o wysokości wyegzekwowanych świadczeń od dłużnika w toku egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oleśnicy J. N. sygn. akt Kmp 2/16 (wniosek wierzyciela - k. 96 - 97, tytuł wykonawczy - k. 98 - 100, zaświadczenie z tytułem wykonawczym - k. 101 - 103, zaświadczenie z tytułem wykonawczym - k. 104 - 105).

W dniu 10 lutego 2017 roku T. M. dokonał wpłaty na rachunek bankowy pozwanego kwoty 1.965,77 zł, wskazując, w tytule, iż jest to spłata zajęcia egzekucyjnego Km 20/17 (wyciąg z rachunku - k. 47).

W dniu 14 lutego 2017 roku T. M. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku M. C. wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Kmp 112/16 powołując się na to, iż wyrok w oparciu o który prowadzona jest egzekucja został zmieniony w/w wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu, w związku z powyższym z mocy prawa utracił moc, a postępowanie winno ulec umorzeniu w oparciu o treść art 825 pkt 2 k.p.c. (kopia wniosku - k. 9).

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 roku pozwany, działając jako Komornik Sądowy odmówił umorzenia postępowania egzekucyjnego, wskazując, iż w sprawie nie wystąpiły żadne z przesłanek wskazanych w art 825 k.p.c. (kopia postanowienia z dnia 24.02.2017r - k. 10 - 11).

Pismem z dnia 21 lutego 2017 roku pełnomocnik wierzycielki wskazał, iż zaległość dłużnika z tytułu alimentów podwyższonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2016 roku sygn. akt (...) za okres od dnia 07 maja 2013 roku do dnia 16 sierpnia 2016 roku wynosi 31.500,00 zł. Zgodnie z zaświadczeniem o dokonanych wpłatach z dnia 31 października 2017r w toku egzekucji w sprawie Kmp 2/16 komornik wyegzekwowała kwotę 19.775,65 zł, w tym odsetki w kwocie 10.456,85 zł. Nadto wskazała, iż dłużnik w dniu 10.02.2017r zapłacił bezpośrednio wierzycielowi przelewem bankowym kwotę 2.600,00 zł tytułem alimentów bieżących za styczeń i luty 2017 roku. Wierzycielka wniosła o objęcie egzekucją również zaległych alimentów powstałych przed dniem 16 sierpnia 2016 roku (pismo wierzyciela - k. 126).

W dniu 24 lutego 2017 roku pozwany, w oparciu o w/w pismo wierzycielki, wydał zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji, w którym jako podstawę wszczęcia egzekucji wskazał m.in. wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19.12.2016r sygn. akt (...). W zawiadomieniu tym wskazał, iż egzekucji podlegają od marca 2017 roku alimenty bieżące w kwocie 3.000,00 zł + opłata 554,05 zł, a także alimenty zaległe na rzecz wierzyciela w kwocie 47.123,98 zł, odsetki do 24.02.2017r w kwocie 11.074,19 zł, opłata egzekucyjna w kwocie 8.746,08 zł, podatek VAT w kwocie 2.011,60 zł i wydatki gotówkowe w kwocie 131,36 zł (zawiadomienie - k. 15 - 16).

Na powyższą czynność w dniu 08 marca 2017 roku skargę do Sądu Rejonowego w Płocku wniósł powód, wnosząc o jej uchylenie, nie zgadzając się z wyliczeniami Komornika dotyczącymi wysokości bieżących alimentów i w efekcie opłaty egzekucyjnej wyliczonej od nich, alimentów zaległych, odsetek i opłaty egzekucyjnej od zaległości (skarga na czynność komornika - k. 17 - 19).

W dniu 14 marca 2017 roku Komornik M. C. zawiadomił dłużnika, iż anulował zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji z dnia 24.02.2017r jako błędne. W załączeniu przekazał mu prawidłowe w jego ocenie zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji z dnia 14 marca 2017 roku. W tym zawiadomieniu wskazał z kolei, iż egzekucji podlegają od kwietnia 2017 roku alimenty bieżące w kwocie 1300,00 zł + opłata 240,40 zł, a także alimenty zaległe na rzecz wierzyciela w kwocie 38.223,98 zł, odsetki do 14.03.2017r w kwocie 11.039,01 zł, opłata egzekucyjna w kwocie 7.405,80 zł, podatek VAT w kwocie 1.703,33 zł i wydatki gotówkowe w kwocie 140,28 zł (zawiadomienia - k. 20, 21 - 22).

W związku z uchyleniem czynności przez Komornika Sąd Rejonowy w Płocku postanowieniem z dnia 15 maja 2017 roku w sprawie sygn. akt (...) umorzył postępowanie skargowe (postanowienie - k. 34).

T. M. w dniu 23 marca 2017 roku złożył skargę również na tę czynność Komornika zaskarżając ją w zakresie ustalenia wysokości alimentów zaległych, odsetek od zaległości i opłaty egzekucyjnej. W związku z powyższym wniósł o uchylenie tej czynności i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w przedmiocie skargi według norm przepisanych (skarga na czynność komornika - k. 23 - 26).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Płocku w sprawie sygn. akt (...) uchylił dokonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku M. C. w sprawie egzekucyjnej Kmp 112/16 zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji z dnia 14 marca 2017 roku (pkt 1), nakazał Komornikowi ponowne wydanie zawiadomienia o rozszerzeniu egzekucji po zobowiązaniu wierzyciela do precyzyjnego wyliczenia zaległości alimentacyjnej z podaniem okresu, za który dochodzi należności alimentacyjnej, wysokości raty za poszczególne miesiące i z uwzględnieniem płatności dokonanych przez dłużnika (pkt 2). Jednocześnie Sąd zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku M. C. w sprawie Kmp 112/16 w zakresie egzekucji z nieruchomości do czasu wykonania przez Komornika zawiadomienia zgodnie z w/w pkt 2 tegoż postanowienia (postanowienie Sądu Rejonowego - k. 30 - 31).

Pismem z dnia 19 maja 2017 roku pozwany, działając jako komornik sądowy, wezwał pełnomocnika wierzyciela do precyzyjnego wyliczenia zaległości alimentacyjnej z podaniem okresu za który dochodzi należności alimentacyjnej, wysokości raty za poszczególne miesiące i z uwzględnieniem płatności dokonanych przez dłużnika zgodnie z pkt 2 postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy w Płocku w dniu 15.05.2017r sygn. akt I Co (...). W załączeniu przesłał kopię tegoż postanowienia (pismo z dnia 19.05.2017r - k. 126, potwierdzenie odbioru - k. 127).

W związku z tym, iż w wyznaczonym terminie pełnomocnik wierzyciela nie przedłożył wyliczenia do którego zobowiązał go komornik pismem z dnia 19 maja 2017 roku, w dniu 12 czerwca 2017 roku pozwany, działając jako komornik sądowy, wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie sygn. akt Kmp 112/16 na podstawie art 177 § 6 k.p.c. (postanowienie - k. 128).

W dniu 26 maja 2017 roku T. M. dokonał wpłaty na rachunek bankowy pozwanego kwoty 1.573,87 zł, wskazując, w tytule, iż jest to spłata zajęcia egzekucyjnego Km 511/17. (wyciąg z rachunku - k. 48).

Wpłata ta została zaliczona i rozksięgowana na poczet zadłużenia dłużnika w sprawie Kmp 112/16 (zaświadczenie - k. 43 - 44)

W sprawie Km 511/17 prowadzonej również z wniosku wierzycielki A. M. w dniu 26 czerwca 2017 roku pozwany dokonał zajęcia wierzytelności powoda od (...) Sp. z o.o., (...) Centrum (...) w P., (...) Sp. z o.o. w P., (...) Sp. z o.o. w P., (...) Administracja Sp. z o.o. w P., (...) S.A. w S., (...) Centrum Usług (...) w P., (...) Sp. z o.o. w W., (...) Sp. z o.o. w W., (...) S.A. w P., (...) S.A. w P., (...) Serwis S.A. w P., (...) S.A. w P., (...) Sp. z o.o. w P., (...) Ochrona Sp. z o.o. w P., (...) Laboratorium Sp. z o.o. w P. (zawiadomienia - k. 205 - 220).

Czynności te były dokonane na wniosek pełnomocnika wierzycielki nadany w dniu 26 czerwca 2017 roku i przekazany tego samego dnia w drodze e-mail do Kancelarii Komornika, którego oryginał wpłynął w dniu 30 czerwca 2017 roku, zatytułowany „pilny wniosek o podjęcie czynności egzekucyjnych” (wniosek - k. 241 - 242, 246).

Po zawieszeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 112/16 Komornik uzyskane środki pieniężne przekazywał na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego w Płocku (potwierdzenia przelewów - k. 147 - 190).

Pismem z dnia 03 lipca 2017 roku T. M. wezwał M. C. do zapłaty kwoty 150.000,00 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem działanie przy wykonywaniu czynności i zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych w postaci dobrego imienia i wizerunku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania (pismo powoda - k. 49 - 51).

W dniu 08 września 2017 roku pozwany, prowadząc egzekucję przeciwko powodowi w sprawie z wniosku innego wierzyciela KM 20/17 wszczął egzekucję z nieruchomości stanowiącej własność powoda KW (...) w celu wyegzekwowania kwoty należności głównej 1.500,00 zł, odsetek - 68,63 zł, kosztów zastępstwa w egzekucji - 225,00 zł, opłaty egzekucyjnej - 287,55 zł, opłat stałych 68,17, podatku VAT - 66,14 zł i wydatków gotówkowych - 180,03 zł (zawiadomienie - k. 45 - 46).

Tego samego dnia Komornik wydał zarządzenie w postaci przyłączenia wyżej opisanego postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, wszczętego w sprawie Km 20/17 na podstawie art 927 k.p.c. do postępowania egzekucyjnego z w.w nieruchomości prowadzonego w sprawie Kmp 112/16. Nadto do tego postępowania przyłączone zostało również postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 3031/16 z wniosku wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej Budowlani w P. (zarządzenie - k. 228).

Na czynność tę dłużnik złożył skargę do Sądu Rejonowego w Płocku w dniu 15.09.2017r, która to skarga została oddalona prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku sygn. akt (...) z dnia 29 grudnia 2017 roku (skarga - k. 230 - 231, postanowienie - k. 239).

W dniu 03 listopada 2017 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej wierzycielki złożyła do pozwanego wniosek o podjęcie postępowania egzekucyjnego w zakresie alimentów bieżących, o ponownie sporządzenie kalkulacji stanu zadłużenia dłużnika, uwzględniając przedłożone w załączeniu zaświadczenia o dokonanych wpłatach, wskazując, iż nie jest w stanie dokonać precyzyjnego wyliczenia zaległości samodzielnie. Nadto wniosła o podjęcie postępowania w zakresie alimentów zaległych po sporządzeniu aktualnej kalkulacji stanu zadłużenia dłużnika (pismo wierzycielki - k. 166 - 168).

Postanowieniem z dnia 09 listopada 2017 roku pozwany podjął zawieszone postępowanie egzekucyjne w zakresie alimentów bieżących w wysokości 1.300,00 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności. Nadto ustalił zaległość dłużnika na rzecz wierzyciela na dzień 09 listopada 2017 roku na kwotę 23.613,49 zł w zakresie alimentów zaległych oraz na kwotę 4.099,48 zł w zakresie odsetek zaległych (postanowienie - k. 169 - 171).

W 2017 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Płocku M. C. prowadził, oprócz opisanego wyżej postępowania, dziewięć innych postępowań egzekucyjnych przeciwko powodowi (informacje - k. 133 - 140, postanowienie - k. 141)

T. M. w dniu 21 lipca 2017 roku zgłosił się do psychologa E. R. w związku z problemami w zakresie zdrowia psychicznego. Rozpoznano u niego zaburzenia adaptacyjne. W listopadzie 2017 roku psycholog zalecił mu konsultację psychiatryczną. Od stycznia 2018 roku powód leczy się psychiatrycznie (zaświadczenia - k. 203 - 204).

Oprócz pozwanego w 2018 roku postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi prowadził również Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu P. T.. W jego toku dokonał on licznych zajęć wierzytelności przysługujących powodowi u podmiotów trzecich. Postępowanie to również zostało przekazane pozwanemu do łącznego dalszego prowadzenia wobec zbiegu egzekucji (zajęcia - k. 250 - 258, odpowiedzi na zajęcia - k. 259 - 262, postanowienie - k. 140)

Analogiczna sytuacja miała miejsce z postępowaniem pierwotnie wszczętym przeciwko powodowi przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mławie J. J. (postanowienie - k. 263, informacja - k. 264).

T. M. w lipcu 2017 roku wystąpił również z powództwem przeciwko J. N., w którym żąda od niej kwoty 110.000,00 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia. W pozwie powołał się również na naruszenie przez w.w w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego alimentów i po jego zakończeniu, jego dóbr osobistych w postaci dobrego imienia i wizerunku. Nadto na skutek działań pozwanej musiał on nieustannie podejmować kroki w celu wyjaśnienia rozliczenia wpłat dokonanych w toku egzekucji. Postępowanie to prowadzone pierwotnie przed Sądem Okręgowym w Płocku w sprawie sygn. akt (...), aktualnie toczy się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu sygn. akt (...). Również w tym postępowaniu, jako jeden z dowodów zostało złożone zaświadczenie psycholog E. R., a także zeznania w.w, jako świadka (pozew - k. 276 - 281, odpowiedź na pozew - k. 282 - 290, protokół rozprawy - k. 292 - 294).

Od maja 2017 roku toczy się również przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie sygn. akt (...) postępowanie z powództwa T. M. przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w Oleśnicy o zapłatę kwoty 391.291,55 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania. Roszczenie to związane jest z postępowaniem w sprawie sygn. akt (...) Sądu Rejonowego w Oleśnicy (pozew - k. 334 - 339).

Aktualnie przeciwko T. M. prowadzonych jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płocku M. C. 28 postępowań egzekucyjnych, z wniosku ośmiu wierzycieli, a suma zadłużenia wynosi ok. 831.000,00 zł (przesłuchanie pozwanego - k. 326 - 34:51).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, głównie w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty i ich kopie, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony postępowania. Strony głównie różniły się w ocenie prawnej podejmowanych czynności, a nie co do samego faktu, iż miały one miejsce.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako bezzasadne i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Powód w sprawie niniejszej zgłosił dwa niezależne od siebie roszczenia tj. o odszkodowanie i o zadośćuczynienie. Obydwa wiązały z działaniem pozwanego, jako komornika sądowego prowadzącego egzekucję w sprawie sygn. akt Kmp 112/16 i czynnościami podejmowanymi przez niego w okresie poprzedzającym złożenie pozwu, a szczegółowo opisanymi w pozwie. Tak została sformułowana przez niego podstawa faktyczna roszczeń w pozwie i tak wiązała ona Sąd do czasu zakończenia postępowania w sprawie. Według twierdzeń powoda pozwany, jako komornik, podjął szereg błędnych czynności, które miały bezpośrednie przełożenie na jego sytuację życiową i majątkową. Jako podstawę prawną swego roszczenia wskazał art 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji. Przepis ten, nieobowiązujący obecnie, bez wątplenia statuował odpowiedzialność odszkodowawczą komornika w okresie objętym przedmiotem sporu. Zgodnie z jego treścią komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Podkreślić należy, że nie jest to odpowiedzialność na zasadzie winy ani ryzyka, a na zasadzie bezprawności. W związku z tym do przyjęcia

odpowiedzialności na tej podstawie nie ma znaczenia ewentualne zawinienie komornika. Istotna jest jedynie kwestia bezprawności działania komornika.

Stąd też w sytuacji, gdy powód twierdzi, iż należą mu się określonej treści roszczenia od pozwanego, jako komornika sądowego, winien przede wszystkim precyzyjnie przytoczyć, jakie bezprawne działania pozwanego spowodowały szkodę/krzywdę, tak aby można było dokonać ich oceny z tego punktu widzenia i takie powód wskazał w pozwie.

Nadto dla przypisania komornikowi odpowiedzialności odszkodowawczej miarodajne są ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c. Warunkiem koniecznym odpowiedzialności komornika będzie łączne spełnienie następujących przesłanek: powstanie szkody, zaistnienie zdarzenia wyrządzającego szkodę, adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zdarzeniem je powodującym. Przesłanka bezprawności oznacza naruszenie przez komornika przepisów prawa, przy czym nie każde naruszenie prawa będzie stanowiło podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej, ale jedynie takie, które stanowiło warunek konieczny powstania szkody i którego normalnym następstwem w danych okolicznościach jest powstanie szkody (por wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 16 stycznia 2014 roku sygn. akt I ACa 1086/13).

W pierwszej kolejności należy zatem ocenić kwestie zgodności z prawem czynności podejmowanych przez pozwanego, a kwestionowanych przez powoda. Pierwszą wadliwą czynnością Komornika na którą powołał się powód było zawiadomienie z dnia 24 lutego 2017 roku o rozszerzeniu egzekucji (k. 15 - 16). Bezsporne między stronami było to, iż czynność ta była obarczona błędem, bowiem Komornik nieprawidłowo wskazał w niej wysokość egzekwowanej należności, szczególnie w zakresie kwoty bieżących alimentów (miast wynikającej z tytułu wykonawczego kwoty 1.300,00 zł, wskazana została kwota 3.000,00 zł miesięcznie). Jej konsekwencją było nieprawidłowe określenie wysokości doliczanej co miesiąc opłaty egzekucyjnej, a także nieprawidłowe wyliczenie zaległości alimentacyjnej. W tym zakresie okoliczność ta została przyznana przez pozwanego, a sama czynność została „anulowana” przez Komornika zawiadomieniem z dnia 14 marca 2017 roku (k. 20).

Kolejną czynnością negowaną przez powoda było drugie zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji z dnia 14 marca 2017 roku (k. 21 - 22). W tym przypadku czynność ta została uchylona prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 15 maja 2017 roku sygn. akt (...) (k. 123v - 124). Z tym, że Sąd jednocześnie w trybie art 759 § 2 k.p.c. nakazał Komornikowi podjęcie czynności zmierzających do prawidłowego ustalenia wysokości zaległości pozwanego w stosunku do małoletniej wierzycielki. Sam fakt uwzględnienia skargi powoda na tę czynność nie oznacza jeszcze, iż czynność ta była niezgodna z prawem. Podstawy zaskarżenia skargą na czynność komornika nie zostały wyraźnie wskazane w przepisach, a zatem można ją oprzeć na wszelkich zarzutach, z wyjątkiem zarzutów materialnoprawnych. Podkreśla się bowiem, że skarga stanowi środek obrony formalnej (zmierza do zapewnienia zgodnego z prawem procesowym przebiegu postępowania egzekucyjnego), a nie obrony merytorycznej (ukierunkowanej na badanie dopuszczalności i zasadności egzekucji). W tym miejscu wskazać należy, iż komornik ma obowiązek prowadzenia postępowania egzekucyjnego zgodnie z przepisami je regulującymi, treścią tytułu wykonawczego i wnioskiem egzekucyjnym wierzyciela, który jest dysponentem postępowania egzekucyjnego (por wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 06 kwietnia 2016 roku sygn. akt I ACa 152/16). Odmowa podjęcia czynności wbrew danym objętym domniemaniem prawdziwości oraz wbrew wnioskowi wierzyciela wymagałoby pewności co do tego, że prawdziwe i skuteczne jest oświadczenie, na podstawie którego domniemanie to ma być obalone. W przeciwnym razie komornik narażałby się na odpowiedzialność wobec wierzyciela. W sprawie niniejszej czynność Komornika w postaci zawiadomienia o rozszerzeniu egzekucji z dnia 14 marca 2017 roku była czynnością zgodną z przepisami prawa (art 805 § 1 k.p.c.), w tym bowiem momencie wszczął on egzekucję z pozostałych składników majątku dłużnika, niżli nieruchomości, z której prowadził egzekucję już wcześniej. Była również zgodna z tytułem wykonawczym, bowiem kwoty wymienione w zawiadomieniu mieściły się bez wątpienia w należnościach, na które opiewały wskazane przez komornika tytuły wykonawcze, po odjęciu kwot wskazanych w zaświadczeniach Komorników wcześniej prowadzących tę egzekucję. Nadto była to czynność zdziałana na wyraźny wniosek wierzycielki (k. 96 - 97). W tym momencie, w związku z tym, iż egzekucja ta dotyczy alimentów, a zatem świadczenia o charakterze ciągłym, pojawił się między stronami postępowania egzekucyjnego spór, co do tego, jaka kwota alimentów została do tej pory wyegzekwowana przez organy egzekucyjne. Sąd Rejonowy uchylając czynność pozwanego nie stwierdził nienależytego, niezgodnego

z prawem działania komornika, ale nakazał mu zobowiązanie wierzyciela do precyzyjnego wyliczenia zaległości alimentacyjnej (pkt 2 tegoż postanowienia). A zatem Sąd dostrzegając wątpliwość, co do wysokości tegoż świadczenia, wątpliwość powstała na skutek skargi na czynność komornika i twierdzeń dłużnika, nakazał niejako powtórzenie tejże czynności przez Komornika. Dłużnik twierdził, iż dokonał wpłaty większej kwoty alimentów, niżli ta uwzględniona przez komornika (k. 23 - 26), a zatem spór sprowadzał się w tym momencie nie do kwestii formalnych, ale merytorycznych, co do których w ogóle nie dopuszczalne jest orzekanie w trybie skargi na czynność komornika. Działanie Komornika w postaci w/w zawiadomienia mieściło się w granicach tytułu wykonawczego, jakim w tym momencie dysponował, oraz wniosku wierzyciela, do którego załączono zaświadczenia dwóch innych komorników prowadzących wcześniej egzekucję. Zgodnie z art. 804 k.p.c., komornik jako organ egzekucyjny nie ma kompetencji do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Jego obowiązkiem jest zaś analiza czy załączony do wniosku o wszczęcie egzekucji dokument jest rzeczywiście tytułem wykonawczym w rozumieniu art. 777 w zw. z art. 776 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 279/09, nr LEX: 585901). W niniejszej sprawie tymczasem nie budziło wątpliwości, że tytuły egzekucyjne, wobec których nadano klauzulę wykonalności i następnie w oparciu o które pozwany komornik na wniosek wierzyciela prowadził postępowanie egzekucyjne, nie zostały pozbawione wykonalności. Nie można zatem w ocenie Sądu stwierdzić, iż pozwany wydając zawiadomienie z dnia 14 marca 2017 roku naruszył, jakieś przepisy prawa, a tylko takie działanie mogłoby statuować jego odpowiedzialność, jako komornika. Pamiętać należy, iż w sytuacji sporu między wierzycielem, a dłużnikiem, co do wysokości należności podlegającej egzekucji, szczególnie w przypadku należności alimentacyjnej, nie jest rolą Komornika, ani Sądu nadzorującego komornika, rozstrzyganie tego sporu. W sytuacji, gdy dłużnik twierdzi, iż spłacił należność, bądź jej część, rolą organu egzekucyjnego jest jedynie zawiadomienie o tym wierzyciela i w przypadku braku jego wniosków, potwierdzających twierdzenia dłużnika, dalsze prowadzenie egzekucji w oparciu o tytuł wykonawczy korzystający w tym postępowaniu z domniemania prawdziwości. Jeżeli dłużnik nie zgadza się z takim stanowiskiem wierzyciela winien w tym momencie skorzystać z możliwości wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego. Również niniejsze postępowanie nie jest od tego, aby Sąd ustalał w nim wysokość zadłużenia pozwanego wobec małoletniej córki, a biorąc pod uwagę twierdzenia powoda, takie można odnieść wrażenie. Reasumując powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, czynność z 14 marca 2017 roku, mimo tego, iż została uchylona przez Sąd Rejonowy w Płocku nie była czynnością bezprawną, a zatem nie może ona być podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Dalej powód powołał się na doręczanie mu korespondencji przez komornika na nieaktualny adres, mimo tego, iż informował go o takowym wcześniej. Takie twierdzenie nie zostało udowodnione przez powoda. Powód nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających nieprawidłowe działanie komornika, ani swojego pisma informującego o aktualnym adresie, ani korespondencji komornika przesłanej na nieprawidłowy adres. W zasadzie powód nie wskazał nawet o jaką dokładnie zmianę adresów chodzi.

Kolejną wadliwą według powoda czynnością Komornika było zaniechanie poinformowania organów do których komornik złożył uchylone następnie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, o tym, iż zawiadomienia te uchylono. W tym zakresie powód powołał się na zajęcie rachunku bankowego w (...), a także zajęcia dokonane w Urzędzie Skarbowym oraz Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Jeżeli chodzi o pierwszy z w/w podmiotów to powód nie przedstawił dowodów potwierdzających jego twierdzenia. Zrzuty ekranu załączone do pozwu (k. 37 - 42) nie świadczą o tym, iż zajęcia dokonane na rachunku bankowym powoda są zajęciami dokonanymi przez pozwanego. Biorąc pod uwagę daty tychże zajęć 2 września 2016 roku domniemywać należy, iż są to zajęcia dokonane jeszcze przez poprzedniego komornika prowadzącego egzekucję należności alimentacyjnych - J. N.. Do lutego 2017 roku pozwany prowadził egzekucję należności alimentacyjnych jedynie z nieruchomości, co jest bezsporne między stronami. W przypadku Urzędu Skarbowego zajęcie wierzytelności dokonane zostało pismem z dnia 27 marca 2017 roku (k. 178). Czynność ta nigdy nie została uchylona, a przynajmniej powód tego nie udowodnił. Sam fakt uchylecia zawiadomienia o rozszerzeniu egzekucji nie powodował automatycznie uchylecia dalszych czynności komornika, jak chociażby zajęcia wierzytelności. Jest to zupełnie odrębna czynność i jeżeli powód nie zgadzał się z jej treścią winien ją zaskarżyć. Jeżeli chodzi o kwestię wysokości zajęcia, to mając na uwadze to, iż zajęcie to było bezskuteczne, nie miało to żadnego znaczenia, nie spowodowało u powoda żadnej szkody, a Komornik sam w kwietniu 2018 roku po ustaleniu ostatecznym wysokości zadłużenia powoda, zaktualizował to zajęcie.

Jeżeli chodzi o wyegzekwowanie w maju i lipcu 2017 roku kwoty 3.524,54 zł, pomimo tego, iż obowiązywało postanowienie Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 15 maja 2017 roku, to po pierwsze wskazać należy, iż postanowieniem z dnia 15 maja 2017 roku zawieszono zostało postępowanie egzekucyjne jedynie z nieruchomości tj. w pozostałym zakresie organ egzekucyjny mógł podejmować czynności, a jak wynika z samych twierdzeń powoda w.w kwota została wyegzekwowana z rachunku bankowego, a zatem nie z nieruchomości, co do której egzekucja była zawieszona. W pozostałym zakresie postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono postanowieniem Komornika z dnia 12 czerwca 2017 roku (k. 128). Z przedłożonego przez Komornika zaświadczenia wynika, iż jedynie kwota 1.573,87 zł wyegzekwowana w dniu 31 maja 2017 roku została przekazana wierzycielowi i rozliczona na poczet kosztów. Kwota 1959,67 zł uzyskana przez komornika w dniu 28 lipca 2017 roku nie została rozdysponowana. Została przekazana na rachunek depozytowy Sądu (k. 132). Analogicznie, jak wskazano to wyżej uchylenie czynności w postaci zawiadomienia o rozszerzeniu egzekucji nie pozbawiło komornika prowadzenia dalszych czynności egzekucyjnych, zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Jak przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, w ramach jednego postępowania egzekucyjnego, jest tyle egzekucji z ilu składników majątku dłużnika prowadzona jest egzekucja. Każda z tych egzekucji jest odrębnym postępowaniem i nie ma żadnej zależności pomiędzy zawiadomieniem o rozszerzenie egzekucji, a czynnościami egzekucyjnymi z poszczególnych składników majątku, w przypadku których z reguły pierwszą czynnością jest zajęcie. W tym momencie spór między stronami sprowadzał się nie, co do tego, czy w ogóle dopuszczalna jest sama egzekucja, lecz do tego, jaka kwota winna być nią objęta.

Zgodnie z art 821 § 2 k.p.c. jeżeli dłużnik zabezpieczy spełnienie swego obowiązku, sąd może uchylić dokonane czynności egzekucyjne, z wyjątkiem zajęcia. Z powyższego wynika, iż zawieszenie postępowania nie wpływa na już dokonane czynności, chyba że sąd uzna za celowe ich uchylenie, nie dotyczy to jednak zajęcia. A zatem zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie powoduje uchylenia dokonanego wcześniej przez Komornika zajęcia np. rachunku bankowego, czy wynagrodzenia za pracę (skutek taki zgodnie z art 826 k.p.c. powoduje dopiero umorzenie postępowania egzekucyjnego). Skutkiem tej czynności jest jednakże brak możliwości przekazania przez Komornika uzyskanych w ten sposób środków wierzycielowi. Do czasu podjęcia postępowania Komornik miał obowiązek w tamtym okresie złożyć środki na rachunek depozytowy Sądu przy którym działał. Rozwiązanie takie ma na celu umożliwienie odzyskania tych środków przez dłużnika, w sytuacji, gdy potem nastąpi umorzenie egzekucji. Również zatem w przypadku tych czynności nie może być mowy o bezprawności działania komornika.

Nie sposób również zgodzić się z twierdzeniami powoda dotyczącymi nieprawidłowo rozliczonych wpłat dłużnika z dnia 06 kwietnia 2017 roku oraz 31 maja 2017 roku. W tym przypadku wskazać należy, iż w przeciwieństwie do kodeksu cywilnego, w ramach egzekucji dłużnik nie ma prawa do podejmowania decyzji, którą z wiarygodności chce spełnić. W tym przypadku kolejność zaspokojenia wierzycieli określa art 1025 k.p.c. Zgodnie zaś z § 1 pkt 2 w pierwszej kolejności, po kosztach egzekucyjnych zaspokajane są należności alimentacyjne. Powód dokonując zatem wpłat na rachunek bankowy komornika nie mógł wskazać, którego wierzyciela i w jakiej kwocie chce zaspokoić. W tym przypadku kwestie te reguluje w/w przepis będący *ius cogens*, a odnoszący się do podziału wszelkich kwot uzyskanych w drodze egzekucji sądowej.

Reasumując zatem, ze wskazanych przez powoda, czynności pozwanego, tylko jedna jest obciążona sprzecznością z przepisami prawa tj. zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji z 24 lutego 2017 roku. Brak jest jednak w ocenie Sądu Okręgowego podstaw do stawiania tezy, iż czynność ta spowodowała szkodę, czy krzywdę u powoda. Po pierwsze po interwencji powoda, komornik sam anulował ją po około trzech tygodniach. Po drugie powód podjął terapię psychologiczną w lipcu 2017 roku, a zatem pięć miesięcy później. Po trzecie w stosunku do powoda w tym okresie były już prowadzone różne postępowania egzekucyjne. Powód posiadał już znaczne zadłużenie i problemy finansowe, trudno w tej sytuacji przyjąć, iż to właśnie na skutek tej jednej czynności egzekucyjnej, doznał on uszczerbku na zdrowiu. Jeżeli chodzi o kwestie szkody tj. opłat sądowych uiszczonych od skarg to po pierwsze powód nie udowodnił w ogóle tego, iż takie opłaty uiszczył, a po drugie odpowiedzialność za działania komornika w zakresie kosztów spoczywa na wierzycielu. Powód miał prawo domagać się od Sądu zasądzenia zwrotu tychże kosztów na jego rzecz, skoro wygrał te sprawy. Skoro tego nie uczynił to nie może obciążać tym pozwanego.

Jeżeli chodzi o kwestie naruszenia dóbr osobistych to każde działanie komornika skierowane przeciwko dłużnikowi narusza dobre imię i cześć tej osoby, ale nie jest to działanie bezprawne, bowiem mieści się w granicach porządku prawnego i ma swą podstawę prawną. Dłużnik musi liczyć się z tym, iż komornik prowadząc czynności egzekucyjne, ujawni jego dane wobec podmiotów trzecich u których np. zajmie wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art 98 k.p.c., obciążając nimi w całości powoda. A na koszty pozwanego złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 5.400,00 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.